

Свято української пісні

Сценарій свята

Гасло заходу: Покажіть мені народ, у якого було б більше пісень. Наша Україна дзвенить піснями. (М. Гоголь)

Зала прикрашена українськими рушниками та вінками. У залі лунають українські пісні.

Хід свята

Вчитель. Шановні друзі, гості нашого свята! Сьогодні ми зібралися з вами, щоб поговорити про її величність – Пісню. Відомий югославський учений А. Люкшич зазначав, що українська поезія найбагатша і найкрасивіша у Європі.

А якщо до такої поезії додати музику, то народжується пісня, яка дзвенить, зачаровує, бентежить. Бо українська пісня – це душа народу.

Ведучий. І це дійсно так. Співаючи, ми плачемо і радіємо, заспокоюємося і нервуємо, сподіваємося, нарешті, що нашій багатостраждальній країні буде щастя.

Ведучий:

Заспіваймо разом,
Заспіваймо щиро,
Щоб у нашій хаті
Було щастя з миром!

Вчитель. Діти, а хто дає вам найбільшу надію, підтримує вашу віру і безмежно любить?

Ведучий. Це мама!

Вчитель. Так, це мама.

Ведучий. Саме вона веде нас в широкий світ життя, яке дбайливо вишите на рушникові маминими руками.

Учитель:

Посіяла людям літа свої, літечка житом,
Прибрала планету, послала стежкам споришу.
Навчила дітей, як на світі по совісті жити,
Зітхнула полегко – і тихо пішла за межу.

Ведучий:

Куди ж це ви, мамо?! – сполохано кинулись діти.
Куди ж ви, бабусю? – онуки біжать до воріт.
Та я ж недалечко... де сонце лягає спочити.
Пора мені, діти... А ви вже без мене ростіть.

Ведучий:

Та як же без вас ми?... Та що ви намислили, мамо?
А хто нас, бабусю, у сон поведе по казках?
А я вам лишаю всі райдуги із журавлями,
І срібло на травах, і золото на колосках.

Ведучий:

Не треба нам райдуг, не треба нам срібла і злата,
Аби тільки ви нас чекали завжди край воріт.
Та ми ж переробим усю вашу вічну роботу, –
Лишайтеся, матусю. Навіки лишайтеся. Не йдіть!

Вчитель:

Вона посміхнулася, красива і сива, як доля,
Змахнула рукою – злетіли у вись рушники.
«Лишайтеся щасливі», – і стала замисленим полем
На цілу планету, на всі покоління й віки.

Ведучий:

Приїжджайте частіше додому,
Щоб не мучила совість потому.
Ні грошей не привозьте, ні слави –
Будьте з рідними ніжні й ласкаві.
Бо не вічні ні батько, ні мати,
Завтра можете їх не застати.

Учитель. Коли поет Микола Сингаївський, будучи в Парижі зі студентами, був здивований коли побачив на клумбі, у самому серці Франції такі рідні, такі знайомі йому квіти – «Чорнобривці». Вони нагадали йому про хату на Житомирщині і маму, яка сидить в квітучих чорнобривцях. Одразу по приїзду додому сама пособі й народилася ця пісня. За словами автора, пісня мала понад 10 варіантів. Музику до слів написав композитор Володимир Верменич. Першим виконавцем у 1960 році став Костянтин Огневий. Серед інших виконавців можемо назвати Дмитра Гнатюка, Еріку, Віктора Павліка, Віталія Козловського, Таїсію Повалій.

Звучить пісня «Чорнобривці» сл. М. Сингаївського, муз. В. Верменича

Ведучий. Пісню, про яку зараз піде мова, багато хто й досі вважає народною. Вірші поета Миколая Юрійчука майже рік лежали у столі сільського буковинського композитора Василя Михайлюка. Вірші Михайлюку подобалися, та музика все якось не народжувалася. Тільки через рік з'явилася пісня «Черемшина». Її прем'єра відбулася 1965 року, на концерті з нагоди приєднання Буковини. Саме там вперше її почув відомий український артист Дмитро Гнатюк. Який і прославив «Черемшину» на всю Україну. А у 1997 році перший український космонавт Леонід Каденюк взяв запис «Черемшини» із собою на орбіту, там вона надихала його на працю і

дарувала надію на повернення додому. Цю пісню у різні часи виконували Софія Ротару, Таїсія Повалій.

Учитель. Кожна пісня – це поетичний і музичний шедевр, що виховував цілі покоління, формував естетичний смак. На піснях ми вчимося, на піснях світ пізніше нас.

Ведучий. Талановиті українські композитори та поети писали про Україну і для України. Серед них – Ігор Поклад, Ігор Шамо, Олександр Білаш, Платон Майборода, Володимир Івасюк, Ігор Білозір, Микола Мозговий.

Ведучий. Українські поети Михайло Ткач, Дмитро Павличко, Андрій Малишко, Юрій Рибчинський.

Ведучий. В українській пісенній скарбниці залишилися голоси Дмитра Гнатюка, Назарія Яремчука, Василя Зінкевича, Ніни Матвієнко.

На екрані демонструються фотографії співаків. Останньою залишається Ніна Матвієнко.

Учитель. Нікого не залишає байдужим золотий голос України, її душа – Ніна Матвієнко. Здається цій тендітній жінці Бог дав голос, який нікого не залишає байдужим, якщо хтось почув її хоча б раз.

Ведучий. Співачка, з 1985 року народна артистка України. Народилася в селі Неділище Житомирської області. Була солісткою українського народного хору ім. Т. Віршовки. Останнім часом виступає у складі вокального тріо «Золоті ключі». В 1988 році отримала державну премію ім. Т. Шевченка, має звання Герой України від 26 січня 2006 року.

У репертуарі співачки багато народних пісень, серед них ліричні, обрядові, пісні – балади.

Ведучий. Скільки їх цих мелодійних самоцвітів? Науковці доводять – 300 тисяч. В ЮНЕСКО зібрана фонотека народних пісень країн усього світу. Україна знаходиться на першому місці. В її фонді зберігається 15,5 тисяч народних мелодій.

Ведучий. Доля українського народу має багато трагічних переплетінь. Його сини та дочки в силу обставин були змушені покинути рідну землю. Але пам'яттю, яка пов'язує їх з батьківщиною є пісня.

Ведучий. Її голос розквіт далеко від батьківщини. Вона, донька українських емігрантів і народилася в Квінті Нью-Йорк. Любов до української пісні прийшла від серця. Дати концерти на Україні, як вона мріяла їй не судилось. В 1998 році вона померла в віці 45 років. Квітка встигла випустити два диска «Пісні з України», до якого увійшла славнозвісна пісня «Два кольори».

Учитель. 1964 рік. Київ. З'їзд комсомолу України. Серед обраних нудьгують композитор Олександр Білаш та поет Дмитро Павличко. Попереду сидить жінка із накинутою на плечі хусткою: на чорному тлі червоні троянди, що аж вбирають очі. «Бачиш оту жіночку, – спитав Павличка. – Дивись яка хустка – червоне та чорне!» На що Дмитро Васильович відповів: «Червоне – то любов,

а чорне – то журба.» Так народилася головна пісня творчого тандему «Два кольори». Першим професійним виконавцем був Анатолій Мокренко. Але саме з голосу Дмитра Гнатюка пісня полетіла по всій Україні і далеко за її межі.

Звучить запис пісні в її виконанні «Два кольори»

Учитель. Дівчатка, що ви можете розповісти про пісню «Червона рута»?

Ведучий. В далекі 70-ті роки в ефір ввірвалася мелодійна українська пісня «Червона Рута» – композитора, основоположника української естради Володимира Івасюка – автора ста пісень, п'ятдесяти трьох інструментальних творів. Її підхопила відразу вся країна й понеслась вона у далекій світовий простір і до цього часу залишається візитною карткою України.

Ведучий. У 2009 році Указом Президента України Володимиру Івасюку присвоєно звання Героя України «посмертно». А пісні його з новою силою залунали в виконанні Назарія Яремчука, Василя Зінкевича, Софії Ротару.

Учитель. Тож у нас є нагода почути ці пісні у виконанні ансамблю. Звучить попури з народних та літературних пісень . І першою звучить пісня «Червона Рута».

Ведучий. Хочеться вірити, що народ, який піднімається з колін історії, встане на повний зріст, розправить свої крила і залунає наша українська пісня і попливе її дзвін далеко, далеко над землею.

Ведучий:

О пісне, засвіти нам наші душі,
Перед тобою всі ми безборонні...
Ми вічні учні. Мудрості навчи,
Як світ оцей від бід оборонити.
О мамо – пісне, ми назавжди діти,
Втішай – бо наші болі і плачі.

Вчитель. Свято, присвячене українській пісні, завершено.

Матеріал використано з інтернет-джерела: <http://urok-ua.com/stsenarij-svyata-ukrajinska-pisnya-dusha-narodu/>